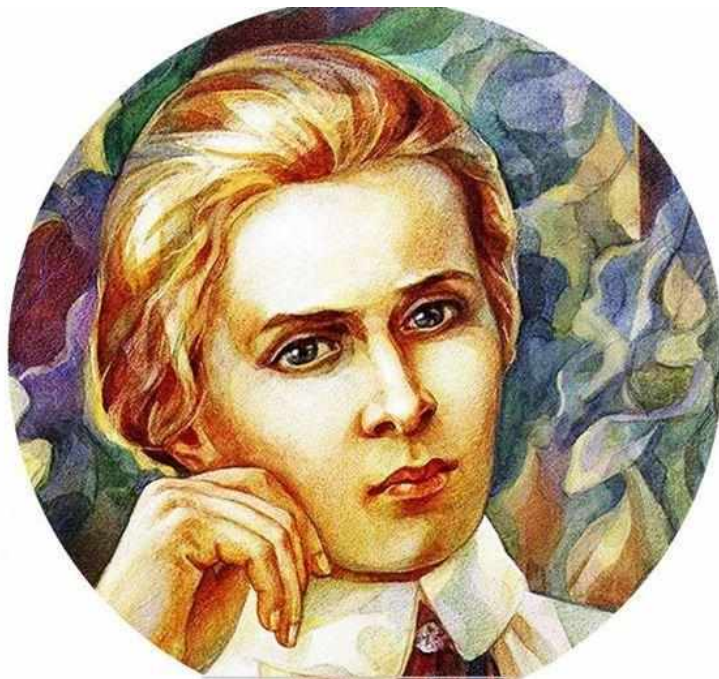

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Фундаментальна бібліотека

СЦЕНАРІЙ

«ХТО ВАМ СКАЗАВ, ЩО Я СЛАБКА...»

До дня народження Лесі Українки

Одеса - 2020

«Хто вам сказав, що я слабка...»

Сценарій

До дня народження Лесі Українки

Ведучий 1: Запрошуємо вас у царство красивого і мудрого, правдивого і чуйного, сильного і ласкавого, доброго і мужнього слова ... Поезія це вогник, який запалював душу людини, який схожий на полум'я свічки .

Ведучий 2: Сьогодні ,друзі ,звучатиме поезія Лесі, вслухайтесь в неї і вона розкаже про “життя серця” великої Українки, доповнить і розширить її образ.

(Пісня «Вечірня година»)

Ведучий 3: Леся Українка...Це ніжне й дзвінке ім'я належить до найвеличніших імен нашого народу. Псевдонім Лариси Петрівни Косач твердо і назавжди зафіксований у пам'яті кожного українця, і не тільки українця. Леся належить усім, бо її творчість зіткана з різних мотивів світової культури. Гордий дзвін її імені в серцях мільйонів людей породжує не тільки спогад про «Лісову пісню» або «Досвітні вогні», але й палку любов до великої поетеси і гордість за свій народ, що спородив її.

Леся Українка:

Якби вся кров моя уплинута отак,
Як сі слова! Якби моє життя
Так зникло непримітно, як зникає вечірнє світло!..
Хто мене поставив сторожею серед руїн і смутку!
Хто наложив на мене обов'язок
будити мертвих, тішити живих калейдоскопом радощів і горя?
Хто гордощі вложив мені у серце?
Хто дав мені одваги меч двусічний?
Хто кликав брата святую орифламу
Пісень, і мрій, і непокірних дум?
Хто наказав мені: не кидай зброї,
Не відступай, не падай, не томись?
Чому ж я мушу слухати наказу?
Чому втекти не смію з поля честі
Або на власний меч грудьми впасти?
Що ж не дає мені промовить просто:
«Так, доле, ти міцніша, я корюся!»
Чому на спогад сих покірних слів
Рука стискає невидиму зброю,

А в серці крики бойові лунають?..

(Відеофільм про Лесю Українку)

Ведуча 1. Небагато в історії таких жінок, у долі яких тілесне і духовне становили б такий контраст. Для кожної людини її фізичні дані, її врода важить дуже багато. А для жінки вони особливо цінні – уміння бути привабливою невіддільне від самої її природи. Хвороба Лесі Українки сточила її жіноцтво, зів'ялила її принадність ще до того, як вона розквітла. Але така сторона Лесиноного життєпису, як боротьба з німеччю, - варта нагадування, бо в ній, боротьбі, ховається сила духу, котра зробила з неї велику поетесу.

Як дитиною, бувало,
Упаду собі на лихо,
То хоч в серце біль доходив,
Я собі вставала тихо.
"Що, болить?" — мене питали,
Але я не признавалась —
Я була малою горда,—
Щоб не плакати, я сміялась,
А тепер, коли для мене
Жартом злим кінчиться драма
І от-от зірватись має
Гостра, злобна епіграма,—
Безпощадній зброї сміху
Я боюся піддаватись,
І, забувши давню гордість,
Плачу я, щоб не сміятись.

Ведуча 2. Сила духу дається Богом кожному, але треба відповідних обставин, щоб ця сила виявилася в усій красі і величі. Щоб вона стала не причиною страждань, а спонукою щастя. Щоб вона навчила інших – у муках бути щасливим. Усі часи вимагали таких жінок, як Леся Українка: не зманіжених, розкішних, розбещених панянок і пань, а героїчних маленьких поборниць тліну. Вони були потрібні, наші українські героїні, у часи Лесі Українки. Вони потрібні і сьогодні, коли Україна знову має шанс стати сильною державою.

(Пісня «Моя леліє»)

Леся Українка:

Мріє, не зрадь!
Я так довго до тебе тужила,
Стільки безрадісних днів, стільки безсонних ночей.

А тепер я в тебе останню надію вложила.
О, не згасни ти, світло безсонних ночей!

Мріє, не зрадь!
Ти ж так довго лила свої чари
В серце жадібне моє, сповнилось серце ущерть,
Вже ж тепера мене не одіб'ють від тебе примари,
Не зляка ні страждання, ні горе, ні смерть.

Я вже давно інших мрій відреклася для тебе.
Се ж я зрікаюсь не мрій, я вже зрікаюсь життя.
Вдарив час, я душею повстала сама проти себе,
і тепер вже немає мені вороття.

Тільки - життя за життя! Мріє, станься живою!
Слово, коли ти живе, статися тілом пора.
Хто моря переплив і спалив кораблі за собою,
той не вмре, не здобувши нового добра.

Мріє, колись ти літала орлом надо мною, -
дай мені крила свої, хочу їх мати сама,
хочу дихать вогнем, хочу жити твоєю весною,
а як прийдеться згинуть за тее - дарма!

Ведуча II. Леся Українка прожила хоч і коротке, проте надзвичайно цікаве життя – життя сповнене любові, добра, сили волі, мужності і краси. Тому недаремно її твори користувалися і користуються надзвичайною популярністю. Вона добре знана не лише у нашій країні, але й закордоном.

Л.Українка: «Я пройшла прекрасне і складне життя. Мені доля подарувала щастя – залишити свій слід на землі, на якій народилася та яку прославила. Мене називають: Одержимою, Співачкою досвітніх вогнів, Квітка Ломикамінь, Дочкою Прометея! А я - зірка, повірте, зірка, яка спалахнула і згасла»

Хто вам сказав, що я слабка,
що я корюся долі?
Хіба тремтить моя рука
чи пісня й думка кволі?

Ви чули, раз я завела

жалі та голосіння, –
то ж була буря весняна,
а не сльота осіння.

А восени... Яка журба,
чи хто цвіте, чи в'яне,
тоді й плакучая верба
злото-багряна стане.

Коли ж суворою зима
покриє барви й квіти –
на гробі їх вона сама
розсипле самоцвіти.

(Пісня «Хотіла б я піснею стати»)